

Plan që Ati nuk e ka mbjellë

Plan që Ati nuk e ka mbjellë

Plan që Ati nuk e ka mbjellë, vjen nga pasardhja kalbshëm e Adamit. Ky farë nuk i nënshtrohet vullnetit të Perëndisë. Kjo është një farë armiqësi dhe gjithçka që ajo është e lindur, nuk mund ta shohë mbretërinë e Perëndisë “Në fakt mendja e kontrolluar nga mishi është armiqësi kundër Perëndisë, sepse nuk i nënshtrohet ligjit të Perëndisë dhe as nuk mundet të jetë” (Rom 8: 7).

Në një rast Jezusi u shfaq në sinagogë në Nazaret dhe i dha atij librin e Isaia. Kur ai hapi librin, ai gjeti tekstin që lexojnë, “Fryma e Zotit është mbi mua, sepse ai më vajosi për të predikuar e varfër ka më dërgoi për të shëruar të thyer, për të shpallur çlirimin e të burgosurve dhe restaurimit syve. të verbërve, për të çliruar ata që janë të shtypura, të shpall vitin e hirit të Zotit ... ” (Luka 4:18 -19).

Kjo është kur Jezusi i tha popullit: “Sot ky Shkrim u përmbush në veshët tuaja ” (Luka 04:21).

Kur Jezusi ishte në mesin e njerëzve, Fryma e Perëndisë ishte mbi Të (Gjoni 10:30). Misioni i Jezusit ishte për të sjellë lajme të mira për të varfërit në shpirt (Mateu 5: 3). Ai u dërgua për të ngushëlluar të thyer. Jezusi e paraqitur veten si liri për të internuarit e mëkatit. I verbër, Jezusi është Drita. Shtypur nga mëkati gjetur lirinë në Krishtin. Jezusi përuroi kohë (viti) kur njerëzit janë të pranueshme në sytë e Perëndisë (2 Korintasve 6: 2).

Isaia profetizoi se Jezusi pasi të përmbushë misionin e saj, njerëzit do të quhen lisa të drejtësisë mbjellja e Zotit, që Perëndia të mund të përlevdohet.

Përmes punës së kryer nga Krishti, burrat do të quhet plantacion drejtësi, dmth “Ati mbjellë bimë”.

Fjala e Perëndisë (ungjillit) është fara që jep të rritet në të ‘drurët e drejtësisë’ ‘Ky, pra, është kuptimi i shëmbëlltyrës: fara është fjala e Perëndisë “(Luka 08:11). Bimët mbjellë Ati, vjen nga pasardhja pakalbshem, që është fjala e Perëndisë (1 Pjetrit 1:23).

Krishti është mbjellës, dhe të gjithë ata që e shpall lajmin e mirë të ungjillit “[Mbjellësi mbjell fjalën](#)” (Marku 04:14). Por për të mbjellë fjalën, ju duhet të jetë i lindur nga vullneti i Perëndisë. Ju duhet të jetë i autorizuar për të bërë një fëmijë i Perëndisë (Gjoni 1:12 -13).

Nuk ka asnjë mënyrë që fjala e ungjillit, nëse njeriu nuk është i lindur prej saj. Me fjalë të tjera, është e mundur vetëm për njeri për të prodhuar frytin e buzëve që shfaqin Krishtin, pasi ajo është e gjeneruar fjalë.

Kjo është arsyeja pse ungjilli është fuqia e Perëndisë për të gjithë ata që beson (1 Kor 1:18; 1 Korintasve 2: 5; Rom 1:16). Ungjilli është fuqia e Perëndisë që u jep jetë të njerëzve.

Jezusi erdhi “[... për të rikthyer shikimin të verbërve...](#)”, ndërsa farisenjtë dhe skribët besonin se kishin vizion të përsosur të gjërave qiellore. Misioni që Jezusi erdhi për të realizuar, nuk është vërejtur në ata që besonin se kishin një pamje të përsosur “Dhe Jezusi i tha atij: Unë kam ardhur në këtë botë për gjykim, në mënyrë që ata që nuk shohin të shohin dhe ata që shohin të verbohen. dhe disa nga farisenjtë që ishin me të i dëgjuan këtë, thanë: ” jemi të verbër Jezusi u tha atyre: Po të ishit të verbër, nuk do të kishit asnjë mëkat; por tani thoni: Ne e shohim, prandaj mëkati juaj mbetet ‘(John 9:39 -41).

Jezusi erdhi për të sëmurin, por fetar besohet vetë janë: “[Kur Jezusi i dëgjoi këtë, u tha atyre: jo të shëndetshme që kanë nevojë për mjekun, por të sëmurët; unë nuk erdha për të](#)

thirrur të drejtët, por , por mëkatarët për pendim “(Mark 02:17).

Por pse farisenjtë dhe skribët, që u konsideruan janë? Sepse ata besonin se ata ishin bij të Perëndisë, duke qenë pasardhës të Abrahamit “Ata thanë: Ne nuk lindëm nga kurvërimi; ne kemi një Atë të vetëm: Perëndinë” (Gjoni 08:41).

Dhe farisenjtë dhe skribët ishin të sakta? Ata ishin bij të Perëndisë, Duke qenë pasardhësit e Abrahamit? A Jo! Bij të Perëndisë të ardhur nga e njëjta besimi i Abrahamit, besimtari dhe farës nuk kalbshëm në prejardhje të patriarkut “Prandaj ata që janë mbi besimin bekohen bashkë me të besueshmin Abraham” (Gal 3: 9).

Për njerëzit të jenë të bekuar si të besueshmin Abraham, që është, bijtë e Shumë të Lartit, duhet të besojnë në fjalën e Perëndisë si Abrahami i besoi dhe se ajo do të jetë për shkak të drejtësisë. Perëndia nuk tregohet i anshëm dhe të gjithë ata që besojnë si Abrahami i besoi, janë të shfajësuar me anë të hirit të Tij.

Kur Abrahami i besoi Perëndisë, ai u bë drejtësia e pemë, bimë Zoti mbjellë (justifikuar). Sidoqoftë, pasardhësit e tyre njerëzor nuk ka arritur të njëjtën gjendje përpara Perëndisë.

Duke qenë bir i Abrahamit është në praktikë veprat e Abrahamit, që është, për të besuar në fjalën e Perëndisë. Ju merrni farën pakorruptueshme në zemër. Kjo është vepra e Perëndisë: të besojnë në atë Ai e ka dërguar (Gjoni 8:39; Gjoni 6:29). Abrahami kryer veprat e Perëndisë sepse ai besonte në Zot, por pasardhësit e tyre, të besuara në mish, që është, në origjinën e tij, nuk besonte se Perëndia dërgoi, dhe për këtë arsye nuk i kishin besuar Perëndisë.

Dhe farisenjtë dhe skribët ishin pasardhës të Abrahamit (Gjoni 8:37), por ata nuk ishin bij të Perëndisë. Ata mendonin se ishte e mjaftueshme për të pretendoj të jenë pasardhës të Abrahamit për të arritur në birësinë hyjnore (Mt 3: 9).

Dhe farisenjtë dhe skribët nuk ishin bimët e mbjella nga Perëndia (nuk besojnë në Krishtin) dhe, për këtë arsye, do të ishte shqyer (mundshëm gjykitit të Perëndisë) “Kushdo që beson në të nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është dënuar, sepse nuk ka besuar në Emri i Birit të vetëmlindur të Perëndisë “(Gjoni 03:18).

Ne e dimë se ata që nuk besojnë në Krishtin, janë bimët nuk mbillen nga Ati, dhe ata që besojnë, janë drurët e drejtësisë, bimët i përkasin Atit.

Por kur dhe ku u mbollën ata njerëz të ligj, që nga të gjithë njerëzit janë bimët?

Hebrenjtë konsiderohet se ata ishin bij të Perëndisë, Duke qenë pasardhësit e Abrahamit në mish. Ata harruan se Abrahami mori birësinë hyjnore kur ai i besoi Perëndisë, dhe kjo iu numërua për drejtësi.

Edhe pse çifutët ishin pasardhës të Abrahamit sipas mishit, megjithatë, ishin akoma bijtë e Ademit, si një fëmijë i Perëndisë është i mundur vetëm përmes besimit.

Kjo është, të gjithë njerëzit e lindur në Adamin janë bimë që Ati nuk e ka mbjellë. Nuk janë drurët e drejtësisë, dhe për këtë arsye nuk është mbjellja e Zotit!

Abrahami ishte një pasardhës i Adamit, mishit, dhe gjeneruar fëmijë trupore. Pasardhësit e tyre ishin të ngjizur në mëkat, ashtu si të gjithë njerëzit janë konceptuar “Ja, u shapen në paudhësi, dhe në mëkat nëna ime më ka lindur” (Ps 51: 5).

Nëpërmjet besimit të Abrahamit u bë një bimë që Ati mbjellë sepse ajo është justifikuar nga Perëndia. Por pasardhësit e tyre kanë vazhduar të jenë të krijuara sipas mishit të Abrahamit, i cili i referohet Ademit.

Edhe pse Abrahami ka arritur gjendjen e njeriut shpirtëror të besimit në premtimin e Perëndisë, megjithatë, ai ka vazhduar

të mbajnë fëmijët sipas mishit, pjesëmarrësit korruptueshëm farë e Adamit.

Vetëm ata që kanë lindur prej Perëndisë janë krijuar njerëzit shpirtërore. Abrahami ishte bir i Perëndisë me anë të besimit dhe vetëm ata që besojnë në Zot si të besueshmin Abraham, janë të krijuara prej tij.

Njerëzimi është një kulturë nga një farë që prishet (e cila nuk do të mbetet përgjithmonë), pasardhës të Adamit. Çdo njeri që vjen në botë janë bimë që Ati nuk e ka mbjellë dhe kjo është arsyeja pse Bibla thotë se të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë.

Për lindur nga mishi, njeriut të vullnetit dhe të gjakut, njerëz të ardhur në botë nën dënim. Vetëm pasi u lindur përsëri, sipas vullnetit të Perëndisë (Spirit) dhe farës së pakalbshëm (uji), njeriu bëhet mbjellja e Zotit.

“Dhe gjithë populli yt do të jetë i drejtë, do të zotërojnë vendin përjetë; dega e mbjelljes tim, veprën e duarve të mia, që unë të mund të përlevdohem” (Isaia 60:21).

Për të lindur përsëri, ju duhet të mbillen nga Perëndia (dega e mbjelljes tim). Krijesë e re në Krishtin është krijuar ekskluzivisht veprën e duarve të Perëndisë. Nuk ka asnjë njeri të marrë pjesë në mënyrë aktive në lindjen e re, siç është në lavdinë e Perëndisë vetëm i takon.

Për njeri që do të mbillen nga Ati duhet të besojnë në fjalën e Perëndisë që thotë se, **“Shikoni tek unë dhe do të shpëtoni, ju mbarë skaje të tokës, sepse unë jam Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër”** (Isaia 45:22). Kush shikon autori dhe plotësonjësi i besimit është sepse ai besonte se vetëm Perëndia mund ta shpëtojë atë.

Kush nuk beson në vetëmlinduri Bir i Perëndisë e bën atë të duket, dhe vuajnë pasojat e mëkatit në të njëjtën mënyrë që kafshuar nga gjarpërinjtë në shkretëtirë që dukej jo (besoj)

në gjarprit prej bronzi vuajnë, në kohën Hebrenj kaluan në shkretëtirërruga për në tokën e premtuar!

Plan që Ati nuk e ka mbjellë, vjen nga pasardhja kalbshëm e Adamit. Ky farë nuk i nënshtrohet vullnetit të Perëndisë. Kjo është një farë armiqësi dhe gjithçka që ajo është e lindur, nuk mund ta shohë mbretërinë e Perëndisë “Në fakt mendja e kontrolluar nga mishi është armiqësi kundër Perëndisë, sepse nuk i nënshtrohet ligjit të Perëndisë dhe as nuk mundet të jetë” (Rom 8: 7).

Bimët që nuk janë mbjellë nga Zoti do të çrrënjohet sepse nuk qëndrojnë gjykimin: “Prandaj të pabesët nuk do të përballojnë gjykimin, as në kuvendin e të drejtëve” (Psalmi 1: 5).

Në këtë drejtim, parashikoi Gjon Pagëzori: “Dhe tani edhe sëpata është hedhur në rrënjë të pemëve; çdo dru, pra, që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në zjarr” (Mateu 03:10).

Ndërsa farisenjtë dhe skribët vazhduan professing se ata ishin bij të Perëndisë, duke qenë pasardhës të Abrahamit, do të ishte prodhuar fryte të këqija, të cilat treguan se ata nuk ishin Ati mbjellë bimë dhe lëndë të zemërimit të Perëndisë.

Vetëm pemë që prodhojnë fryt të mirë, që do të thotë, që ushtrojnë afërsinë e mbretërisë së qiellit (Krishtit) do të mbetet përgjithmonë (Hebrenjve 13:15). Nuk do të shkurtohet, sepse vetë Perëndia mbjellë ato, dhe do të jetë përgjithmonë veprat e duarve të Perëndisë. Shoots (bimët) mbjellura nga Perëndia.